

EL POBLE: CATALA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

a EL POBLE CATALA sense participació a la seva "Biblioteca".

CATALUNYA.....	4 pessetes trimestre, 16 pessetes l'any.
NACIONS IBERIQUES.....	4 pessetes trimestre, 16 pessetes l'any.
PAÏSSOS DE UNIO POSTAL.....	9 pessetes trimestre, 36 pessetes l'any.

Barcelona, dimecres, 9 de Maig de 1906

ANY III — NUM. 85 — 5 CENTS.

Redacció y Administració: Plassa Santa Agna, num. 17, pral.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

a EL POBLE CATALA y a un volum trimestral de la seva "Biblioteca".

BARCELONA.....	1'50 pessetes cada mes, 4'50 pessetes trimestre
CATALUNYA.....	5'00 pessetes trimestre, 20'00 pessetes l'any
NACIONS IBERIQUES.....	5'00 pessetes trimestre, 20'00 pessetes l'any

LA PRIMAVERA

Pallás, Manubens y Casas || 5, Plassa de la Universitat, 5

SEDERIA, LLANERIA, LLENCERIA Y FANTASIES DE COTO

¡Atenció!

Curarán en pocos días todas las enfermedades hereditarias, qualesquiera que siga su procedencia, presenten el

GRAN DEPURATIVO

Aixerop Demulgent VERDÚ

Brians, llagues, taques, rupia, caspa tinya,

Diposit y consulta: 22, Escudillers, 22. Farmacia

ROBUSTINA
DURÁN Y ESPAÑA

EFICACIA INMEDIATA

en Anemia, Neurastenia, Depressions nerviosas, Clorosi, Debilitat, Atonia gástrica, Escrofúlsima. — Dipòsit: Farmacies de Ginebró, Rambla Centre, davant del Liceu, y de Durán y España, Valencia, núm. 273, dreta Ensanxe, al peu del Passeig de Gràcia

Afeccions de la Pell, Cabell y Organs genitals
Dr. Umberto

DINER

SENSE INTERÉS ADELANTAT, se deixa sobre robes, joyas, mobles, genres y altres objectes. Casa autorizada pel Govern y garantida ab el diposit corresponent. — Hi ha despaig particular.
CARRER DE TALLERS, NUM. 79, PRAL.

ACADEMIA COTS

DIRECTOR: D. Miguel Bofill y Trias.

SUBDIRECTOR: D. Antonio Cots y Trias.

PLAZA S. ANA ENTRADA ARCHES, 7 pral

Fundada en 1879

Centre d'ensenyansa practica y breu, per el sistema intuitiu aplicat individualment.

Aquesta Academia's distingeix per el número suficient de professors especialistas pera atendre degudament les classes, les que funcionen de 8 mati a 11 nit.

Completa independencia pera'ls alumnes majors d'edat.

Classes pera Senyoretas.

Otorga'l titol de Tenedor de llibres previ examen davant de senyors perits y professors mercantils.

MEDICAMENTOS NOTABLES

Llegetxis a la quarta plana.

MEDICAMENTOS PRIVILEGIADOS

Llegetxis a la quarta plana.

SE DEMANA UN NOI AB BICICLETA

para ordenansa. Dirigirse a la Administració de EL POBLE CATALA.

El Municipi y el poder central

Volem ample y llure vida pel municipi en lo que afecta a sa esfera d'acció. Democra'tes, al reconeixre'ls drets de l'individu, creiem que'ls limitariem si no fossin autònoms y sobirans, en lo que a ells incumbeix, els municipis que'ls ciutadans integren. Autonomistes, fem de la llibertat condició natural, y si Catalunya té nostres afectes pera que siga autònoma, aquest gran amor no nega ni ofega'l que sentim per la ciutat ont s'ha nascut o viu.

L'odi centralista contra abdues entitats, la municipal y la regional, es

un meteix. Just es que en la defensa s'ajuntin els dos amors pera combatre l'odi, l'injusticia, el despotisme, la tirania, que tot això vol dir la centralisació, quan per ser tal, se barreja en l'organització interna de regions y municipis.

Es a més el municipi la perllongació de la família; per sa tradició es la genuina República y ont millor la llibertat encarna. En els moderns temps es el laboratori de totes les energies, de totes les forces, es lo que ns fa ciutadans. Pel pervindre júnqant gran, noble, generosa y expansiva no pot ser sa missió, no ja pera afirmar la substancia del dret polític, sino la transformació econòmica y social que la Justícia assenyalat.

En totes les èpoques, desde la federació de les ciutats de Grecia a la ciutat romana; desde'ls municipis medievals a la metrópoli moderna, es lo més intern y fondo que ha existit en la vida política. Desapareixen Estats, la conquesta fa emmudir les nacions, més subsisteix sempre'l municipi. Ell vencé l'absolutisme dels reis, desafiat en les Jacqueries el poder feudal y consignat en la Commune de 1871 el motllo en que's poden fondre les institucions del pervindre.

Pensant aixís, clar es, que nostra simplicitat va a tot l'ajuntament de Barcelona, que s'ha redressat pacífica

y respectuosament, defensant el dret de la ciutat contra l'intemperancia centralista. Confosos en l'amor a Barcelona, desaparegueren en el saló del Consistori Nou, en la sessió de l'anterior setmana, els partits y les fraccions, pera fer naixre la potentia y autònoma vida barcelonina, més forta, més fructuosa, més gran que les petiteses de la política unitaria, que té com a casa de despeses el vell edifici de la Duana, pera que cada tres mesos coneguem cares noves, com si servis de premi als amics del Govern, que no venen pera coneixens, ni pera administrarnos ni governarnos, sino pera fer funcions altes de policia y vigilancia en un poble en qual anima ni per temperament ni per educació hi poden entrarhi.

Si sols pel sou que cobren complis-sin les ordes del govern, res tindriem que dirhi. Seria una funció burocràtica més, com ho fou en cert temps l'almirallat reial dels gusis del estany del Retiro. Mes quan venen a crear obstacles, a limitar l'exercici de lo que es nostre, quan per cábales polítiques y per menassa, ens coibeixen, ¡oh! allavors, ja no sols com a ciutadans del Estat, no ja com contraris a les oligarquies presents, com a homes y com a barcelonins devem trovarnos no ja en contra ells, sino en propia defensa de la dignitat y llibertat de Barcelona.

Els desacerts del govern han fet a tots donar l'encaixada de germans contra'ls que'ns combaten. A la obra catalana de protesta a la llei de jurisdiccions seguirá la barcelonina pera defensarnos lo nostre, lo que a la ciutat pertany, y com l'exemple es contagiós, y com l'amor a la democracia y a l'autonomia alenta ab força en l'esperit catalá, s'ajuntarán a nostra obra, la dels demés municipis catalans y treballant tots per un y un per tots, será dogma en la conciencia colectiva la autonomia dels municipis, com ho es de Catalunya.

No será el primer cop que reivindicant els drets dels municipis se preparin les grans transformacions. La Barcelona d'ara, culta, poderosa y intel·lectual, té encara'l record de les jornades de 1840 contra l'imposició dels alcaldes de Reial Orde y de 1843 en els dies de la Jamacina en que's volia l'organització d'una Junta Central que representés als pobles. Avui les idees s'han concretat, se ha afermat la personalitat individual y colectiva y més fructuós sería el resultat que s'obtingués.

No ho oblidí el govern de Madrid; sapigantho sentir els regidors republicans y catalanistes de Barcelona. El poble, en el ple entre el delegat del centralisme y el Municipi, está al costat d'aquest ab totes les conseqüencies.

I. BO Y SINGLA

ECOS

L'Heraldo de Madrid tradueix, en un article illustrat ab reproduccions de caricatures estrangeres reterents a la qüestió del primer de maig, la frase d'en Blanqui Ni Dieu ni maître per: Ni Dios ni maestro.

Es coneix que a Madrid no prefereixen tenir amos a tenir mestres, quan tradueixen d'aquesta manera el francés. Nosaltres volem tenir forces mestres pera que ens ensenyin a deslliurarnos de tots els amos.

S'ens diu, y acullim la nova ab verda-ders anels de que sia certa, que'l mestre Crikboom donará a darrers d'aquest mes un concert a violins sols, ab la seva alumna Miss Ina Little y el jove violinista Marián Perelló.

No's podrán queixar els aimants de la música del aplac de concerts d'aquesta mesada.

A l'endemá de les manifestacions tumultuosas que tingueren lloc a París ab motiu de la Festa del Treball, els Jutjats parisiens se vegeren agobiats de feina justiciera.

Els pobres diables detinguts el dia primer de maig anaren desfilant apressadament per davant dels tribunals.

Els policies, els antipáticos policies, acusaven. Els acusats negaven les afirmacions policiques. Y els pulcres administradors de la Justícia oficial, ab veu atectadament severa, pronunciaven la absolució o senyalaven la pena.

Els delictes venien a ésser tots els meteixos: insults a la autoritat y a la forsa armada.

Un jove obrer havia cridat: Les soldats

son des cochons! Castic: quaranta vuit

hores de presó.

Un altre ha dit, referintse a un esquadro de dragons: Voilà le 13e d'assassins qui passe. Castic: Sis dies de presó.

No son pas cruels aquestes petites sentencies.

Compneu les esmentades penes ab les que fixa la llei espanyola de les jurisdiccions pera'l delictes que signifiquen les frases transcrites.

Y de la comparació en treuen el convenciment de que son benignes y amables, els bons jutjes francesos.

Quant Nicolau II estigué a Compiègne (Francia) pera ferhi honor segellaren els telegrames que s'expedien a tota la nació veïna ab un segell especial consistent en la creu característica de l'iconografia russa.

Passats tres anys ha continuat encara fentse servir el meteix segell. ¿Era que's continuava honorant al Tzar? ¿Era russolisme? No era tan alta la causa. Se tractava sols d'un desuít de l'administració francesa, que no s'havia donat compte de que havien passat dos anys y el Tzar era altra volta a Rússia.

A Espanya la creu hi perduraria encara. Y aquí no hi escarria mal com a símbol de l'administració espanyola.

A Molins de Rei honrats obrers han fet un acte altíssim d'humanitarisme. Expulquemlo. Una pobra obrera de divuit anys, Julia Massaguer, enduta pel voland d'una màquina, quedá greument ferida un tros de craní al descobert, part de pell y cabells arrencats de l'estrebada.

La mort podia venir si la pell no's substituís, y recordant l'exemple noble de la Colonia Güell, es feu una crida als esperits generosos que s'oferissin al dolor y a la malaltia. Y aquestos respongueren gallardament. L'operació va ferse y bossins de pell de joves obrers companys de feina anaren a recobrir el cap de la ferida.

Dintre pocs dies, quan s'haja després la lamina dels ossos externs que encara falta cobrir, l'operació's repetirà, que abnegats no'n manquen!

Hermosa terra en que tals virtuts poden registrarhi! ¡Nobilitssim poble obrer que tan humanitari's mostra! Estimemlo un poble que en ell hi ha llevat d'un demá de gloria!

Y apuntemlos aquí'ls noms dels heroes pera confortador exemple: Josep Torres, Jaume Font y Guitart, Antoni Font y Guitart, Anselm Bonoms, Agustí Arús, Miguel Vinas, Antoni Font y Ramon Bonells.

¡EL POBLE CATALA els saluda!

TOT PASSANT

La nova policia

Va ésser rebuda ab prevención, ab marca de hostilitat. Tota la premsa, desde la del roig més viu, fins a la del blanc de blancor més immaculada, tota sense excepció, criticadurament la forma com s'havia organitzat, lo arbitrari dels nomenaments.

No semblava sino que'ls nous agents havien d'ésser una plaga terrible pera Barcelona, segons lo que sen deia.

Els fets s'han encarregat de demostrar lo exagerades que'eren aquelles censures. Els nous agents vigilen pera la nostra seguretat ab una correcció, ab una discreció, que dont goig de veure.

Son suaus y silenciosos. Van amunt y avall de la Rambla ab la roba neta y l'aire humil. En llur posat de bon minyó hi ha com una continuada disculpa: sembla que demanin dispensa als viants que passen passeig amunt y passeig avall, d'aquella seguida vigilancia. Ab llur benévul mirar, diuen prou que tot alló es pura fórmula, que no'ls vigilen d'aquella manera perque sospitin de cap d'ells, sino perque'ls ho han manat y necessiten guanyar d'algun manera'l pa de la família. Y passen silenciosament, humils, sense entrançar, sense fer nosa.

Els resultats de llur suau acció, els tenim prou davant dels ulls: negarlos fora negar l'evidencia. D'ensá que'ls nous agents pugen y baixen acompanyadament Rambla amunt y Rambla avall del mati al vespre, cap més bomba hi ha sigut posada. Y ja fa més d'un mes d'això. ¡Tota una mesada, una llarga mesada, sense esclatar una sola bomba! ¡No hi ha en aquest fet quelcom de miracle? ¡No hem d'estar-ne eternament reconeguts a la nova policia, tant contra raó bescantada?

Potser algun malcontent de natural dirá que no n'hi ha pas prou d'això; que si no ha esclatat cap nova bomba, en cambi no s'ha descobert tampoc als autors de les passades, ab tot y les denuncies de la premsa y les acusacions que s'han llenat arreu. Es cert. Mes això no lleva cap mèrit als positius serveis de la nova policia. Si fins ara no ha volgut o no ha pogut descobrir als culpables dels anteriors atencats, no es cap raó perque més endavant no'ls descobreixi. No tot se pot fer en un dia.

Y després: hem de tenir present, respecte a les denuncies publicades per la premsa, que totes ho form abans d'entrar en funcions el non organisme. Cón volen, doncs, que'ls seus individus n'haguessin cegment, si no arribaren a enterar-se ni aquells que repassaven per menut els diaris, descobrinthi fins el més petit rastre de separatisme, per ben amagat que fos en el fullam de les paraules?

En quant a les acusacions formulades per la conciencia pública, hi havie un motiu poderós pera que no se n'interessin: els nous agents no sabien el catalá y ningú va culdarse de ferlosse aprendre abans d'enviarlos

a Barcelona. Si nosaltres, catalans, ab aquest

afany de voler desacreditar tot lo que de

Madrid ens envien, no'ns haguessim entos-

sudit en pertorbar la llur benefactora acció

parlant una llengua que'ls era absolutament

desconeguda, altra hauria sigut llur feina.

O sino ja sen veurán les proves. Dime-

menge passat totes les acusacions y totes

les denuncies que'ls periodistes, ab la mala

intenció que sempre'ns caracteriza, havíem

amagat en les fórmules cabalistiques de la

nostra prosa, pera que ningú pogués adon-

arse d'elles, varen ésser llençades als qua-

tre vents en el mitin del Teatre Condal, llen-

çades en castella com era de llei. Y tota la

nova policia, del cap més alt a l'últim agent,

va estremir-se de joia.

Per fi s'els obrien amplies horitzons a llur

activitat! Y tot seguit, febrament, comen-

saren a treballar en l'orientació que se'ls

assenyalava.

Barcelona pot reposar tranquila, confiada

en els que vetllen per la seva pau y la seva

vida. Llur bon zel logrará que, ben aviat,

justicia sigui fets dels incognits criminals

que sembraven impunement de morts les

nostres vies. Tanta seguretat ne tinc, que

no m'extranyaria gens si'm deien a hores

d'ara que tots els autors, directes y indirectes,

de les darreres bombes ja són a la presó,

convictes y confessats de llurs crims abomi-

nable.

J. PONS Y PAGES

Política estrangera

Els partits francesos

La serie dels grups avansats de la

política francesa comensa en la esqüe-

ra democrática, que es filla del frac-

cionament de la antiga Unió democrática.

Quan en Waldeck Rousseau va

formar el gabinet que presidí baix la

base de la concentració de totes les

forces verament republicanes, la Unió

devingué fortíssima y poderosa. Des-

prés, quan en Combes va emprendre

ab decisió el llare camí que'ls minis-

teris precedents havien no més asse-

nyalat, quan se portaren a ses extre-

mes conseqüencies els principis que

en Waldeck-Rousseau havia mitj ad-

més ab certes reserves mentals y ab

vacilacions ben remarcables, allavors

hi hagué fondes discrepancies entre

els homes de la Unió democrática. La

majoria d'ells condemnaren els pro-

cediments dels combistes, s'esveraren

al considerar els resultats de la fran-

ca política de trascendentals refor-

mes, y distanciantse dels radicals,

arribaren a adoptar una actitud de

protesta contra els republicans del

bloc. Altres n'hi hagué que varen se-

guir an en Combes, y aquestos, sepa-

rats dels seus ex-correligionaris, do-

naren naixement a la esqüerra demo-

crática.

Els radicals propiament dits, son

el veritable partit governamental de

la Fransa d'avui. En Sarrien va de-

ixar an en Brisson la presidencia del

grup parlamentari d'aquest partit a

la Cambra pera ferse càrrec de la

presidencia del ministeri. Els radica-

ls representen actualment la forsa

política més considerable de la nació

francesa. Han pogut durant els dar-

res anys no estar en el poder, pero

el poder no ha pogut de cap manera

prescindir del seu concurs. Això ex-

plica com han pogut dirigir la políti-

ca en els dies del ministeri den Rou-

ves característiques son les meteixes

que les del grup anterior, però més

accentuades en sentit avensat. Com a

prohoms d'aquesta fracció deuen ésser

consignats Dubief, Bertheaux y Bau-

din.

Els socialistes parlamentaris desit-

gen establir el colectivisme per medi

del sufragi universal y per la propa-

ganda de les seves doctrines. En els

procediments son fins a cert punt opor-

tunistes y per això no varen vacilar

en donar el seu apoi al bloc radical,

quina política hi es, naturalment,

més simpática que la dels moderats.

El queto del partit es l'elegantíssim

Jean Jaurés. Té homes de tanta valua

com Briand (actual ministre), Gérault

Richard y Rouanet.

Els socialistes revolucionaris predi-

quen la revolució com a únic medi

eficás pera destruir l'organització de

la nostra societat envellida. Van al

Parlament, tot esperant les jornades

revolucionaries. El diputat Sembat

era'l portaveu parlamentari d'aquesta

tendencia extrema. El seu leader ha

sigut elegit diputat ara, en les elec-

cions del diumenge passat.

No tardarem gaires dies en saber

definitivament el nombre de diputa-

ts triomfants de cada grup. La resolu-

ció dels ballotages completará'ls resul-

tats obtinguts en les primeres vota-

cions, y es de creure que aquestes

afirmarán més y més l'orientació a

l'esquerra de la política francesa.

A. R. V.

Sessió de la Diputació

A les quatre y quaranta minuts de la

tarda d'ahir, celebrá sessió pública de

primera convocatoriá baix la presiden-

cia de don Joaquín Sostres Reig.

Llegida y aprobada l'acta de la sessió

anterior, el president, que sortí a dir tan-

cast cap a Madrid a fi de concorre a l'As-

semblea de Presidents de Diputacions

provincials, ha notificat la seva sortida,

aixís com la del senyor Bartrina, de qui

na ja en tenen coneixement els nostres

llegidors.

Donat compte de la visita que li feu una

comissió de dames del Refugi Bressol del

Noi Jesús, invitanti a que la Diputació

ofereixi un lloc a l'Exposició Blanca, que

dites dames han organitzat, acordantse

concedir-ne un, quin valor no excedeixi

de 250 pessetes.

Es llegeix una comunicació de la Com-

missió de Solidaritat Catalana en la que's

necessita. El presupost per a la construcció del Palau de Justícia és de 5.368.000 pessetes: correspon a la Diputació la meitat, 2.684.000; n'ha invertit 2.620.000; li resten, doncs, a pagar, 311.000 pessetes; el senyor Guzmán diu que per acabar aquest estat anormal, la comissió d'Hisenda està disposada en els pròxims pressupostos a sacrificar altres conceptes de menys interès, però que puguin tancar les obres del Palau de Justícia.

El senyor Sotres cedeix la presidència al senyor Homs.

Aprovats els dictàmens de l'orde del dia, s'acaba la sessió a les sis menys deu minuts, per a reanudar-se set minuts més tard.

Passats tres quarts d'hora, i quan es reanuda novament la corporació per discutir les mocions de solidaritat i la de

l'elecció de Vispresident de la Comissió provincial, es dona compte del dictamen del Departament Central, que diu així: «Vista la comunicació de la Comissió de Solidaritat Catalana invitant a aquesta corporació a la festa del Homenatge que sense distinció d'idees polítiques ha organitzat en obsequi i agraïment dels senadors i diputats que combatien el projecte de llei de jurisdiccions, el Departament Central, per majoria, té l'honor de proposar al següent acord: s'agraïx la invitació expressada la que s'ha comunicat a tots els diputats per si volen assistir a la festa.

La Diputació acordarà, com sempre, lo que estimi més oportú.»

Contat el nombre de diputats i vist que aquest no era suficient per formar sessió, es dongué aquesta per acabada.

LA FESTA DE LA BELLESA a Figueres

D'aconteixement transcendental en la vida de la ciutat empordanesa, pot cal·licar-se la festa del dissabte passat. No fou d'aquells actes formulistes que passen sense deixar rastre. Tots els que hi assistiren, públic i actants, ne servaràn profund record en la llur ànima.

Poques vegades se pot veure una tant perfecta, compensació entre'l públic i els que hi parlen. De la sala a l'escenari de l'escenari a la sala, s'hi establí desseguida una doble corrent de simpatia que era com una comunió de tots els cors en un ideal de Bondat, de Veritat i de Belleza. Y es que si les paraules dels poetes eren totes de sinceritat, n'era també'l sentiment de joia ab que l'auditori les acollia.

La nota característica de la festa fou això: l'absoluta absència d'aire acadèmic, de cosa convencional. Semblava una gran festa de família. Tot hi era senzill, obert; tot hi era espontaneïtat, franquesa. Donava l'impressió d'un acte de la vida corrent, d'una festa d'esplai familiar, no d'una d'aquelles cerimònies encarquades, en que tot hi és d'una ridícula solemnitat, en que tot està previst per una mena de ceremonial convingut, desde's les gèstes i les paraules, fins a les mostres d'aprovació que puguin mereixer.

Y es per això que la festa pot tenir i tindrà transcendència, perquè no haurà deixat en les ànimes l'impressió de que la Poesia, l'Art, la Belleza siguin coses excepcionals, fora de la Vida, sinó la forma superior de la Vida mateixa.

A l'hora senyalada el teatre municipal, ont se celebrà la festa, estava ple de gom a gom. Els palcos i butaques oferien un aspecte encisador, les cares boniques, rialleres, les vestidures clares de les dames i damiselles ne feian com un encantat jardí vivent. En les galeries el poble s'hi apretava, fríds de sentir als nostres músics i poetes.

En l'escenari prengueren lloc les comissions i les presidències, l'una composta de l'arxibisbe, el jutge municipal i el de primera instància, l'altre, dels nostres amics en Joan Maragall, l'ignasi Iglesias i en J. Pons i Pagès. Entre's invitats hi havia representacions de l'Institut municipal, de les societats figuerenques, el diputat pel districte, en Salvatella, etc., etc.

Oberta la festa per l'Alcalde en Martí Carreres, el secretari de la Comissió organitzadora en Puig Puigades, llegí una memòria relatiu als treballs efectuats, treball que honren extremadament la llur activitat, sobre tot s'hi té en compte'l poc temps de que disposaren i l'èxit que ha tingut la festa.

A continuació en Maragall llegí's un magnífic discurs, un de les obres més hermoses de nostre pensador-poeta: entusiastes aplaudiments del públic, que l'escollava emocionat, interromperen diferents vegades el parlament, esclatant al final una formidable ovació. Nostres llegidors podran ferse càrrec, després de llegir el discurs que, per amable deferència del eximio poeta, tenim la sort de poderlos oferir en la seva integritat, de si l'entusiasme del públic era justificat de sobres.

Y s'acabà en Pons i Pagès a llegir la seva memòria. Aquí cal fer menció d'una cosa notable. Malgrat i haver-hi en aquest treball una forta fuetada contra alguns dels de les taules de la vida figuerenca, que son les de la vida de totes les petites viles, no sols el públic, figuerenc, en la seva majoria, se l'escollí sense protesta, sinó que agraí l'avis donat ab tanta franquesa, premiant a son autor ab fortes aplaudiments entre mig i al final.

Oberts els plectres que contenien els noms dels autors premiats, en Josep Palahi, que resultà l'autor de la poesia *El primer fill*, premiada ab la flor natural, ne feu ofrena a la senyoreta Rosa Elias; aquesta fou proclamada reina de la festa i, entre mig dels aplaudiments i l'esclat d'una marxa, passà a pendre lloc en el seu sitial, junt ab un llit estol de belles figuerenques que li feien de cort d'amor.

La poesia premiada fou llegida per en Maragall; no'n fem judici, perquè nostres llegidors ja'n trobaran a continuació els fragments més importants.

Dels dos premis de prosa n' foren guanyadors en Francesc Presas y en Prudenci Bertrana, autors respectivament de les composicions *Amparanga* y *Margareta*. De la primera, que és a manera de un poemeta en prosa, en Pons i Pagès ne llegí dos importants fragments que donaven idea perfecta de la seva totalitat. La segona no pogué llegir-se per la seva molta extensió: segons el veredicté s' tracta d'una excel·lent noietla, reveladora d'un fort temperament d'escriptor i de psicològic.

El premi ofert a un sonet s'adjudicà a nostre amic Alomar, pel que's titola *La visió de Getsemani*, que més avall publicuem. L'Alomar no pogué assistir a la festa per viure a Mallorca, però'l sonet fou rebut ab grans mostres d'aprovació després de la lectura.

Y vingué'l torn de les cançons. L'aplec que tingué'l premi era don Joan B. Lambert i l'accesit don Garreta, de Sant Feliu de Guíxols. D'una i altra col·lecció se n'executaren les més importants acompanyades al piano per en Lambert, es-

sent totes molt aplaudides y especialment una don Garreta, d'un sentiment, d'una emoció exquisida.

Clougué la festa un hermos discurs que improvisà l'ignasi Iglesias, i a les seves dots d'autor dramàtic va donar mostres d'unió dels d'orador excel·lent. Una llarga manifestació d'entusiasme acollí'l final de les seves inspirades paraules.

Com epíloc de tan hermosa festa, a la nit va donarse un banquet als jurats i als autors premiats en el menjador de la fonda del Comerç. La llarga estança estava completament ocupada per dues immenses taules, en les que s'asseguraren més de doscents convidats, contant entre ells bon nombre de belles dames, que ab la seva presència feren més agradable la hermosa festa. Els brindis sovintejaren, separant-se la concurrència ab una agrada impressió de cordialitat, que certament no s'esborrarà dels figuerencs ni dels hostes que ab tan bon amor festejaren.

DISCURS DEN JOAN MARAGALL

Salut, noble Empòria, cel vinentat, terra neta, mare de gent valenta i franca, hostal del treball i sa alegria, publi-lla del Pirencu i el mar, capsal de la patria, mirall de Catalunya. Que voltes, te he mirat, via a través, tornant de França, de bell matí, desvetllant enlluernat per la llum roja del sol ixent, que tot te banyava y encenia; y que m'en era de delitosa aquesta primera visió de la patria després de l'ausència (Tot tu, Empòria, me semblaves llavors un paradís: servava a la claror del matí totes les coses m'apareixien com si fossen acabades de naixre. Cada arbre era com un primer arbre; l'estesa dels vinyats y oliverars com si brotessen per primera vegada; les cases y les camins que hi duen plens de la pau dels patriarques; els homes y les dones que hi veia d'una gran serietat y puresa en els ulls y en la boca, y tota la plana com si en aquell instant acabés de aixamplarse al bes del sol marí davant del Pirencu, que's feia lluny collí meravella de miradreja als peus.

Y m'admirava que si en aquella hora jo hagués sigut un home que anés pel món cercant patria y ja n'hagués corregut bona cosa sense determinar-me, al veure l'Empòria al voltant de tal manera, hauria dit seguit posat peu en terra, besant-la enamorad, hauria cenyit ab estreta abraçada el primer arbre del camí, y endressant el pas vers la primera casa que hi trobes, hauria entrat en ella descobrint una festa y dient: «Den vos guarit, bona gent: vullame com germà entre vosaltres, perquè aquesta és la meua terra: que de tantes com n'he vistes de més pobres o més soles, de més florides o millor conreades, de més regalades o d'altre majestat o més frondoses, cap n'he trobat de tan bella a mos ulls, ni que'n robes el cor d'aquesta manera; y d'això ne he tret que aquesta és la meua terra y vosaltres els meus germans. Preneu-me com a un dels vostres. Y quan tot seguit d'imaginar aixís pensava que, no per elecció sino per naturalesa era jo català, y que aquesta era la terra ont més present se'm feia tot l'encís de la mare Catalunya, m'espuiraven els ulls, y donava grans merces a Deu d'haver-me fet de aquesta terra y no de cap altra. Perquè en vós direm ciutadans del món si no'l sabem estimar tot ell a través d'aquell bloc que'n nodrí el cos, y d'ell reborem l'esperit y la paraula.

Ab tot, y no sé perquè, en aquest bell mig de platja, d'empordanesa no m'hi hauria may aturat. Figures y sa enconada restaven sempre dins meu com una visió maternal, fugitiva y delitosa, com una primera carícia de retorn; però aixís tan determinada, que mai me semblava entrar a la patria, si no hi entrava per aquest Empòria d'itxos.

Mes no coneixent sino aixís la terra, altrament ne coneixia a la gent, que era com el moviment de la terra, la terra mateixa y que com que n'és lo principal. De vosaltres si que n'coneixia bona cosa, y cada hi me feia ben present la enconada, y tots plegats me retienem més viva la visió delitosa que'n tenia, ab l'amor humà de més a més, que es lo divi de la terra. Vos veia, com an ella, obrers y lluminosos, francs y alegres; impetuosa y bon xic arruixats com la vostra tramontana; mes també fonamentalment fermes com la terra pirenica guines arrels farenyes serpejen fonament pel vostre terreny, y de front altiu y noble com ella. Y aquesta formosa y altiu les veia resoltes en l'amplaria de la vostra gran planura, penetrades per la proximitat del mar llati que posa en tot això un esperit de somni y aventura, y un record d'aquella dolça Grecia que vos envia sos fills y posà aixís quicòm de la seva sang en la vostra, fentvos hereus de la llibertat antiga.

Terra de llibertat és lo que jo'n diria del Empòria per ferne tot l'elogi en una sola paraula; perquè en aquesta paraula llibertat, ben enfonada, s'hi troben totes aquelles virtuts vostres, y sols ab elles es digna un poble d'ésser lliure. Com se sol dir: tots els catalans, pot dirse per excel·lència de vosaltres que cada hi té un rei al cos. Digüeu: «Si que li tenim, però de tal manera, que cada hi respecta al rei que hi ha al cos del germà ab la con-

dicció de que tots respectin el que hi ha en el nostre.» Y en aquesta mutua reconeixença s'hi troba la veritable llibertat, y no n'hi ha pas d'altra que mereixi ben bé aquest nom.

Aixís la vostra sardana s'ha fet la dansa catalana, perquè es una dansa de reis: tothom hi va a una, però cadascú hi entra y en surt quan vol; y mentres es dins se subgeix a la llei de son compàs, que es com si diguessim el ritme de la vida social, la llei igual per tots y, no obstant a mida de cada hi; que'n veia la dansa com a vell, el jove com a jove, la dona com a dona, el nin com a nin, sense que però l'un embarrassà l'altre, ni ningú perdi el magestuós acompanyament del tot; y quan no'l vol seguir més, marxa a son arbitri, deixant a llur plaer als que vullen seguirlo; mentres hi es, se lliga a tots per les mans; mes les mans són franges de pendre y de deixar. ¿Voleu entrar-hi? la rodona s'obra y dues mans vos prenen. ¿Voleu sortir-hi? aquelles mans mateixes vos solten lliure, y la rodona tornant-se a tancar segueix impertorbable la seva ritmica llei. Feu ho que vullau: mai hi feu nosa perquè mai hi feu falta; y a mercès d'aquesta santa llibertat, la rodona s'aixampla o s'estreny, es xica o es grossa, es de tres o de trescents, però tant sardana fan trescents com tres; es unió y llibertat alhora: es la dansa federal que junta als homes lliures y als pobles lliures: es la dansa catalana.

Si, l'esperit de la sardana es l'esperit mateix de Catalunya; y a tanta com venen a escatir lo que som y a preguntar-nos lo que volem, y que mai semblen acabar de saberho, potser perquè no ho volen saber, jo no faria més que portarlos, a la plassa ont se dançes la sardana, y els diria: «¿Veieu? doncs ja ho sabeu ara qui som, ja ho sabeu lo que volem. Si voleu vosaltres entrar a la dansa, tal com es, de bona gana: mes si no hi voleu entrar, feuse enlla que ja som prous.

Doncs si l'Empòria és la terra de Catalunya, el símbol de son esperit en una bella dansa, bé podrém dir que l'Empòria és com el cor mateix de Catalunya; y si aixís m'ho semblava ja cada cop que tornant d'altre país jo salutava ab alegria de retorn a la patria la seva aparició maternal, dolçosa y fugitiva, contéu quin goig m'ha de fer ara el trobar-hi d'estada entre vosaltres, y més essent per una festa de poesia y parlarvos en ella.

Prou m'han dit que tots plegats no l'aimaven pas gaire la poesia; mes jo he entès que lo que no aimaven era l'artifici literari de uns certs genres dits poètics; y en això no vos contradiu pas y fins vos en faré alabansa, perquè ho trobo molt ajustat al vostre caràcter enemic de tota mena d'artifici.

Ara, si'm diguessiu que no aimen la poesia vera, en això no que no vos alabaria gens ni mica; y fins entre mig de tantes bones coses que'l cel y la terra vos han dat, tindrà aquesta mancansa per una gran desgracia vostra, per un esguerrament, com si fossen coses de naixença; perquè la poesia es com la llum del sol, que no més cal obrir els ulls per veure-la. Mirau sino als infants, com els ulls ingenuos se'ls en van sempre cap ont veuen més claror, y com no volen estar en la fosca, y si obren els ulls en ella ploren fins que'ls en treuen. Doncs aixís mateix que la claror dels ulls es la poesia pel sentit complet de l'home. Y si vosaltres no l'aimessiu, fora senyal de que'l vostre sentit humà no era ben complet. Però com que no m'ho creuria encara que m'ho juressiu! Perque jo lo que veig es que jo a mi més en el tirat del vostre parlar hi ha una certa boniquesa, una puresa de so y un començament de cantarella que justament són la essència mateixa de la vera poesia. Y després veig la riquesa de la vostra poesia popular, les inimitables cançons plenes de la flaire d'aquesta terra vostra; y això no enganya; perquè la poesia popular es la més vera poesia que hi ha al món, es la flor del camp que diu si una terra es florida. Això ho ho diuen pas els jardins conreats ab terra estranya y llevors exòtics, que tancats y resguardats sota cristalls y atemperats ab estives; sino els camps lliures cobrint-se per si sols de tota mena d'esperades y gracioses flors al natural alé de la primavera.

Doncs no'm cal pas saber res més per trobar-me bé del tot entre vosaltres, estant segur de que vosaltres rebreu també agraïment les flors de poesia que vos hem dit que heu creat y donat. Que encara que sien flors de jardí, com a tantes que són cada una per la mà d'un sol poeta, hem procurat que fossen d'aquells jardins que's formen al redós de cada casa, però ab llevors o esqueixos del camp, de modo que no semblen sino un tros de camp que s'ha ficat a casa però més intimament gaudiren y millor conreuen. Y si aquestes vos plauen es clar que'n voldrém més per un altre dia, y sempre més. Y aixís com els camps lliures ab amor de jardí, y els jardins ab l'esperit de llibertat dels camps, fins que tota la terra empordanesa serà plena de tanta y tant bella poesia, que no se sabrà si es camp o jardí d'ella, perquè tota serà per cada hi, y la de cada hi per tots. Y aleshores aquella visió de paradís terrenal ab que l'Empòria vos he dit que'm correnia, se tornarà visió de paradís espiritual; y de vosaltres sortirà aquell esperit que ha de fer de tot el poble català el poble escullit del temps a venir, creador d'aquella maravillosa Catalunya que en el misteri dels temps ens escomençem.

Si vosaltres ho voleu, aquestes paraules vos seràn com profecia. Pera son compliment m'encomano a n'aquest aire de la vostra enconada, ont s'hi respira un no sé què prometedor d'una gran fita de bé; a vosaltres m'encomano, que en vostres mans diligents teniu per pastar el pa'de l'esdevenir; y ans que a tots als poetes que ara sentireu, y que comensin. Pera deixàrvosus sentir, jo callo. Endavant, y adieu!

Espectacles festius de cridatelles futures en esglésies miratge rompen les negretes pel llunyader profetia d'aquell erupció trist.

Crist.

GABRIEL ALOMAR.

El primer fill

(Fragments)

En el cor de l'hivern el nostre fruit s'es després de la branca... El nostre fill primer, Dona volguda, que has portat ab salut y ab confiança, sens corcs a les arrels ni an'e la soca, fets a les tramontanes com arbre camperal que exten a plena sava'l seu fullatge; feta al somriure lluminós del cel y a els besos frescals de les montanyes.

Ens es vingut ab els ulls llaus

clars y serens com cobejaven... Tant ens els hem mirat en la dolça quietud del nostre nin, que en ells hem retrobat els benestars d'aquelles nits d'estiu, les tranquils llunysos y rient pau de les vetlles d'estiu, quan festejaven.

Quan ara penso en ton prenyat felis, com me començ el recordar, nostres esplais de les tardes de festa! Quins passeigs, per llà al Maig mes plens d'encís!

La joia del bon temps se va badar y, a fora, talment era un paradís tendrívols: mai cansava de mirar. Y que era hermes tot florit de ginesta!

Si'ns apropiem als masos veïns, les masoveres aixien de dins per venet passar, com encantades: les noies que trobaven pels camins te miraven curioses y enfadades. En ton mig-ritme hi havia cert deix; en el teu rostre, en ton posat mateix no sé que hi transparentava que esties cert que a tothom enamorava.

Quan te senties abatuda, sota la verda nau dels pins, quin bon donava descançar-hi! Aquell bon jas d'herba molsada y la forta sentència dels romanins, deixaven ganes de tornar-hi.

Y després, pel Agost, que era plaent aquell raó ombrial de la platja, quan, sota'l cel rogent, les roques pareixien incendiades y els nois colrats, com de bronze vivent, jugaven embestint a les onades; quan, les veies al vent, volava mar endins l'estol de barques y entre crits y rialles del jovent, comensaven a plausa les sardanes!

Y encara mes enllà, per la Tardor quan tot tenia un calient d'anyoransa y a la llum del cel trist, ple de fredor, la terra despullada se marcava... Tu y jo semblaven dur-hi l'esperansa de la nova brotada que vindria.

Com me sotraga recordar els demanis a casa! Bon Den! La beatitud encesa en ta mirada, l'atragaves tota feinejant vora'l paner de la robeta blanca!

Y aquella llarga nit la dolorosa nit inoblidable que l'infant nat la feu de joia coronada!

Pobric!... Tot el fumós eridant y bracejant se debatia com si fugís del món misteriós que encara'l retenia!

Tu estaves pantejant, blanca, cansada, d'un esforç que semblava arrebassar trets arrels d'aquest món... Mes l'alegria, com d'entre's núvols bruns un raig d'aubada, de bell nou a la cara't resplandia bon punt senties l'infant plorar. Nostres ulls se negaren desseguida quan ens varem mirar...

Del petó que aleshores ens vam dar jo men recordaré tota la vida.

JOSEP PALAHÍ

La visió de Getsemani

Lema: Transfere cultem istum.

LX, XXII, 420.

Sos ulls se congelaven d'una mortal vídença. Brumava entre les roques un vent esporadit. El vol de les centúries passava en l'ombra densa com una curva undosa perduda en l'infinit.

Y ell veia en la quimera l'horrible descendiment morien els ensemis a dins son esperit. Voltors y corbs fugien dins la fosca immensa. Els flams de les fogueres sorgien en la nit.

Espectres festius de cridatelles futures en esglésies miratge rompen les negretes pel llunyader profetia d'aquell erupció trist.

Els pobles s'encenen en febre de matança. S'alçaven victoriosos la mort y la venjança. Torrents de sang corrien per tot en nom del Crist.

GABRIEL ALOMAR.

INFORMACIÓ DE BARCELONA

El temps. — Feia calor ahir a Barcelona. El sol era brillant. Son aquests uns dies que la primavera emmanilleja a l'istiu.

L'observatori meteorològic de la Universitat marçà les següents indicacions: a les nou del matí y a les tres de la tarda, respectivament: baròmetre a 0° y al nivell del mar, 761'11 y 761'09; temperatura a l'ombra 17°6 y 17; direcció del vent S. y S. E.; humitat relativa, 72 y 92; estat del cel, assernat; classe de núvols, CK; quantitat de núvols, 0'2 y 0'3; durant les vintiquatre hores, les temperatures han sigut les següents: màximas sol, 29'06; ombra, 19'9; mínimas ombra, 11'8; reflectada, 6'5; velocitat del vent, 138; aigua vaporada en mm., 0'00; pluja en mm., 0'00.

Junta d'Obres del Port. — Aquesta tarda a les tres, se reunirà la Junta de Obres del Port, presidida pel diputat provincial senyor Casanovas, per tractar de la donació de penyes donada pels comerciants de cereals de Barcelona. La impressió dominant, es de que s'accedirà a lo sollicitat.

Les quantitats de cereals entrades a Barcelona ab data del 7 de maig, pugnen a: Estació de Fransa: 1 vagó de blat, 1 vagó de farina y un vagó d'ordi. Estació del Nord: 1 vagó blat. Per via marítima: vapor *Hardos*, procedent de Achari, ab 1625 tonelaides de blat.

Hayentse agotat la primera edició de les «Horacianes» del gran poeta Mossen

Miquel Costa y Llobera, la *Ilustració Catalana* està procedint, a correueta, a la impressió d'una segona.

Els mestres de las escoles públiques de nois y de noies de Barcelona podran passar avui y demà de 2 a 4 de la tarda, per las Oficinas d'aquesta Inspecció provincial de primera ensenyansa, per recullir els sales dels brenars ab que s'obsequiarà a llurs deixebles que vagin a la *Festa del arbre* que's farà a la Gran Avinguda del Tibidabo el diumenge 13 del mes que som. Aixís mateix podran recullir els seus sales els directores y directores dels col·legis particulars que han demanat pendrer part en dita festa.

En el concurs obert per iniciativa dels senyors Graell y Fill entre els alumnes de l'Escola Horaciana que visitaren la fàbrica de dits senyors, per premiar el millor treball descriptiu de la visita, han obtingut recompensa els que porten per loma «Cartes», «Excursió a la fàbrica dels senyors Graell y Fill» y «Impressions de la visita a la fàbrica de don Jordi Graell y Fill», originals respectivament de les y alumnes Agneta Costas, Maria Forteza y del alumne Lluís Pou.

Els altres treballs en número de vint, han sigut molt alabats.

Centre Excursionista de Catalunya. — El darrer divendres va donar-se l'anunciada conferencia, en la que'l soci don Josep Fontanet continuà la seva interessant ressenya d'una excursió per les xamoses afrans del nostre Jolia Montseny, que ja havia comensat a l'anterior sessió.

En forma ben agradosa y castita l'engnatge va descriure'l senyor Fontanet les innumbrables bel·leses d'aquelles pintoresques valls de Sant Feliu de Sant Marsal, Viladran y Sant Hilari, donant noves ben detallades dels itineraris seguits durant l'excursió per ell tan ben ressenyada.

Durant la sessió varen projectarse una nombrosa col·lecció d'artístics clíxers fotogràfics de vistes d'aquelles enconades, deguts al senyor Batllés, qui's feren mereixedors de les alabances de la nombrosa concurrència que omplena aquella sala.

El dilluns passat se celebrà als «Antics Guerrers» una reunió d'amistat per acordar si devia o no adherir-se a l'Homenatge que Catalunya prepara als que defensaren les seves llibertats, que ho son de tot Espanya, no poguent arribar a un acord, per culpa d'un senyor castellà que depèn del Govern, y no vol que's protesti contra son amo. Lo qual donà lloc a que's convocàs a reunió general, ont els vots decidiran.

El tema de la XXX conferencia sobre l'Origen y evolucions de les formes musicals, que donarà avui dimecres, el mestre Pedrell, a l'Academia Granados, el següent: «L'element sentimental (ètic) de les sonates de Beethoven».

Societat religiosa. — Sant d'auit: Sant Gregori Nazianzenz b. y dr.

Quaranta hores. — Avui, a l'Església de Religioses Mínimes. Hores d'exposició: de les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Cort de Maria. — A l'imatge del Puríssim Cort de Maria, a Sant Just.

S'ha demanat pel fiscal al governador civil el nom dels periodistes, que assisteixen al seu despatx pel dematí y als que se'ls suposa sabedors de qui son els regidors republicans que's diu que s'han interessat massa en el assumpte de la Abaceria Central de Gracia.

El governador ha manifestat sas queixas contra la insuficiència de agents de vigilancia y seguretat de que disposa. La movilizació de 700 resulta ineficaz y creu que n'hi deuen haver en nombre de 1.500 a 2.000 per complir bé sos serveis. Espera que'l ministre de Governació atengui sos desitjos.

Seguix prenent increment l'opinió de que les ampelles trobades al «Camp de Marín», estan plenes del líquid que produeix el foc femal. Una de les trobades es completament buida.

Avui, pel ram de Guerra, se farà l'anàlisi de les mateixes.

Hem rebut un minucios article de les bases a que deu subjectarse aquest any el concurs d'edificis y establiments que ha organitzat l'Ajuntament en quin s'hi esmenta quel' jurat compost al efecte, además de premiar com cada any ab una placa de brons als autors o propietaris de obra que mereixi tal distinció, concedirà un altre premi de 500 pessetes als que ho siguin de la millor casa, pera obrers quina especial qualitat consisteixi en ses bones condicions higièniques, artístiques y utilitaris.

La fetxa per a demanar l'admissió al concurs acaba el 31 d'aquest mes. El jurat publicarà el seu fallo el 20 del prop-vinent juny.

S'han tornat a donar ordres per que's tanquin els establiments públics, inclos restaurants y xocolateries, a les dues de la matindada.

Es comprén que'n certs establiments de determinats barris es compleixi l'orde. No'n resulta tant en els que tenint concurrència dels que han treballat de nit, y en els que no hi hagué escàndols, es guanyen honradament la vida, essent de verdadera utilitat.

Son efectes això de disposicions dictades pels que coneixen la vida y costums de Barcelona y prenen la provincia pel mateix patró de Logroño o Ciudad Real.

Abans de nit la policia practica diferents registres relacionats ab el descumt de les bombes.

Es detingut a Celast Magín, obrer pleta, al qui s' trobaren, segons versió gubernativa, algunes proclames incitant a la vaga general.

El jutjat del Nord, escrivia del actuari don Jaume Morés, es el que instrueix aquest procés.

La Junta Regional Tradicionalista ha desautoritzat els treballs de conspiració que diu que fan certs coneguts carlins.

Ahir a la tarda y pocs moments abans de marxar cap a Madrid el senyor Sotres, el capità general senyor Linares tornà a la Diputació Provincial la visita que aquesta li havia fet cambiant-se en dita autoritat y els diputats presents al acte entre els que hi havia el repetit senyor Sotres frases de companyerisme y cortesia.

La comissió provincial en la seva sessió d'ahir despatxà el següents assumptes: Sessió d'Hisenda. — Examen y publicació de comptes generals de la provincia corresponents al any 1903.

Informació en un expedient d'arbitris extraordinaris promogut per l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat.

Informació sobre una reclamació intercontra'l repart d'arbitris forasters del poble d'Argenton, corresponent al any 1906.

Sessió de comptes municipals. — Dictamen dels comptes municipals d'Espanyoles de Villalta 1904, y Sant Fructuós de Bages 1904.

INFORMACIONS TELEGRÁFIQUES Y TELEFÓNIQUES de "El Poble Català,"

(De 2 tarde a 1 matinala)

INFORMACIÓ DE MADRID

La premsa madrilenya

El *Liberal* diu que trobantnos situats entre Fransa y Portugal, aquestes nacions són el mirall en que devem mirarnos.

El *Pais* diu que la influència britànica no ha de feros millors, com no ha millorat Portugal.

El mateix diari celebra'l resultat de les eleccions a Fransa.

ABC no publica, no se sab per què, les anunciades declaracions del senyor Rahola, que varem avensar.

La "Gaceta"

La *Gaceta* publica les següents disposicions:

Anunciant peral dia 14 l'adquisició de 4.000 mantes perals reclusos.

Senyalant les onze del matí del dia 11 per la subasta de les obres del quart tros de la carretera de Terrassa a Talamanca.

Anunciant el concurs d'un premi de mil pessetes a la millor escultura espanyola de les condicions que s'expressen.

Els integristes

Avui celebren els integristes la reunió preparatoria de l'Assamblea senyalada peral dia 12.

Les Corts

Els moretistes tornen a dir que tindran el Decret de dissolució de les Corts, y que de no obtenirlo vindrà en Maura, perquè no hi ha partit liberal possible sense en Moret.

Banquet

Alacant.-L'Associació de la Premsa va obsequiar anit ab un banquet a n'en Santiago Rusiñol.

Hi varen assistir 40 comensals, entre ells el governador y l'alcalde.

Se va acordar dirigir una salutació al alcalde de Barcelona.

Varen brindar alguns periodistes.

En Santiago Rusiñol va llegir un hermes treball titulat: «El cant de les palmeres».

Al Palau

El Rei ha visitat aquest matí el campament de Carabanchel, acompanyat de l'infant don Ferrán, el ministre de la Guerra y del capità general, els quatre regiments d'infanteria de guarnició a Madrid y el regiment d'Asturies, acantonat a Leganés.

Per aquesta causa el president del Concili y el ministre de la Governació han tingut de retrassar la hora de despatx ab el Rei.

Han anat al Palau a les dotze, hora en que'l Rei ja havia tornat de Carabanchel.

Tant la firma de Governació com la de Hisenda, que ha sigut portada al Palau pel senyor Moret, a causa de la malaltia del senyor Salvador, no s'coincideran fins més tard, per haver marxat els senyors Moret y comte de Romanones a sos respectius domicilis immediatament després de la firma.

Discurs den Mella

El discurs del senyor Mella als Jocs Florals de Sevilla es molt comentat pel seu marcat color polític.

Se va fer un resum polític-filosòfic per demostrar que els pobles varen ser grans mentres els va alentar la fe.

Tractant de les solucions que s'han ofert per corregir els nostres mals nacionals, va afirmar que no's necessita la revolució desde dalt ni desde baix, sinó una fonda revolució psicològica.

Va afegir que'l malestar es de l'home, no de la societat, y que sols l'Església catòlica pot remeiar aquesta decadència.

En Gasset

Burgos.-El senyor Gasset fou obsequiat anit ab un banquet a l'Ajuntament.

Al brindar, va dir el senyor Gasset que té fe en la regeneració del país, per aconseguir lo qual ha de seguir treballant estimulat pel que del Govern.

Va assegurar que aviat hi haurà fonsos disponibles per construcció de ferrocarrils secundaris, camins veïnals y ports.

Avui torna a Madrid el ministre de Foment.

Gestions den Rahola

El senyor Rahola ha visitat aquest matí al senyor Salmerón, per despendre d'ell y conèixer els seus propòsits en lo relatiu al seu viatge a Catalunya.

El senyor Salmerón parlant de la qüestió aranzelaria, s'ha mostrat francament proteccionista.

Ha dit que sortirà cap a Barcelona el 19 d'aquest mes, mostrant desitjos de correspondre personalment a les moltes proves d'afecte que durant la seva malaltia y per la seva campanya parlamentaria ha rebut de Catalunya.

El senyor Rahola ha dit que'l ministre d'Hisenda ha declarat que està resol a mantenir en la qüestió aranzelaria l'esperit que informals nous aranzels, sense que l'arredri la campanya que s'fa contra la seva significació proteccionista.

També ha conferenciat el senyor Rahola ab el senyor Sitges.

El senyor Rahola marxa aquest vespre ab l'express cap a Barcelona.

Els alcoollers

Ha sigut entregat avui a la Majoria del Palau l'ofici del sindicat alcooller sollicitant audiència al Rei per entregarli el missatge ab les peticions dels alcoollers.

Probablement els rebra el Rei divendres o dissapte.

Els acompanyarà un delegat de cada provincia.

Demanant mercès

En el ministeri d'Instrucció Pública s'ha rebut una exposició dels alumnes de l'Escola Normal de Barcelona, sollicitant que ab ocasió de les reials nocess se concedeixin títuls acadèmics de gracia per als que siguin aprovats en els examens de reválida del magisteri en el curs de 1905 a 1906.

Els ministerials contents

Els ministerials se mostren molt optimistes, comentant alegrement les referencies qu'entre ells circolen, expressives de la completa identificació de la Corona ab la política, actes y propòsits den Moret.

En Montero Rios

Es inexacte que'l senyor Montero Rios retrassí el seu retorn a Madrid per volguer passar alguns dies a Oporto y altres ciutats portugueses.

No s'ha mogut ni's mourà de Lourizán.

En Lerroux

S'assegura que la vinguda del senyor Lerroux a Madrid, obeeix a haver d'últim els detalls de la publicació d'un diari que apareixerà a Barcelona el dia 17 del mes vinent.

El viatge de'n Gasset

El senyor Gasset ha telegrafiat desde Burgos que a les dos de la tarda ha sortit cap a Madrid ab el ràpid, havent acudit a l'estació a despedir-lo les autoritats y nombrosos amics.

La qüestió aranzelaria

El *Diario Universal* publica aquesta nit un article den Joaquim Aguilera, demostrant que la campanya contra els aranzels no més aprofita als industrials estrangers.

Pesquisses

La policia de Madrid està fent avui pesquisses qu'arelacionen ab les detencions anarquistes efectuades a Barcelona.

Aplassament

La reunió preparatoria de l'Assamblea Integrista que devia celebrarse avui, ha sigut aplassada fins al dia 11.

Remors d'alsada

L'Associació nacional d'exportadors ha resolt alisar-se contra la R. O. de febrer darrer relativa a la contribució sobre la fabricació de mistos.

La lley d'alcools

Malgrat tot lo que's ve dient, podem assegurar que no será reformada essencialment la lley d'alcools; únicament se faràn algunes modificacions encaminades a afavorer les classes més necessitades de roptecció, com la elaboració de licors.

Sobre'ls tractats

Els senyors Maristany y Roig y Torres han visitat al ministre d'Estat per demanar-li que interposi's seus bons oficis a fi de que no prosperi l'acord del Govern francès augmentant els drets que paguen els vins espanyols al entrar a la veina República.

També li han demanat que en el nou tractat de comerç ab Suissa se concedeixi als vins espanyols similars del Marsala, com el Priorat, l'Albella, el Garnatxa, etc., els beneficis otorgats per Suissa als vins italians.

Els senyors Maristany y Roig y Torres, que marxen aquest vespre cap a Barcelona, se mostren molt ben impressionats per l'actitud del ministre d'Estat.

Combinacions aplassades

L'anunciada combinació diplomàtica y altres d'alt personal no's realitzaràn per ara, quedant aplassades fins després de la boda del Rei.

El concert ab Biscaia prorrogat

Entre'ls decrets d'Hisenda firmats avui hi figura la prorroga del concert econòmic ab les Bascongadas.

El ministre de Marina

Coruña.-En el remodelador «Antelo» ha arribat el ministre de Marina, procedent del Ferrol.

Ha sigut rebut per les autoritats y molts amics.

No se li han fet honors, per no haverlo demanat el ministre.

Aquest, després de descansar un ratet, va sortir cap a Madrid en el tren correu.

Regalo

Els infants donya Maria Teresa y don Ferrán han regalat una copa peral concurs hípic de Barcelona.

INFORMACIÓ DE PARIS

El conflicte anglo-turc

Constantinopla.-Sembla confirmar-se que Turquia envia a Tabah reforços importants y molta artilleria. Els inglesos envien nous vaixells de guerra a engrossir la seva esquadra. De Gibraltar han sortit dos acorassats.

En honor de Jeanne d'Arc

A Orleans se celebren les festes anuals en honor de Jeanne d'Arc. La població està magníficament adornada, presentant un aspecte grandios.

La concurrència de forasters es immensa.

En el monument de la heroína a París s'hi han dipositat totes de flors.

Visita imperial

Viena.-S'anuncia la visita del emperador Guillem, al emperador Francesc Josep. Ab tal motiu hi haurà revista de tropes.

La esquadra russa

Petersburg.-Un rescripte del tsar disposa que s'emprengui la reconstrucció de la esquadra russa.

Alemanya y Turquia

Londres.-A la Cambra dels Comuns, el ministre Grey, ha declarat que'l govern alemany ha fet saber oficialment, que no apiolarà a Turquia en l'assumpte de la frontera egípcia.

Aclaració

Londres.-No es cert que ahir desembarqués a Douvres el general Castro.

Qui va desembarcar fou el doctor veneçolà Cárdenas, que ve a passar una temporada a Londres.

Nous terratrèmols

Nova York.-De Tacua (Chile) diuen que ahir va sentir-se un violent terratrèmol.

El fenomen sísmic va durar 35 segons.

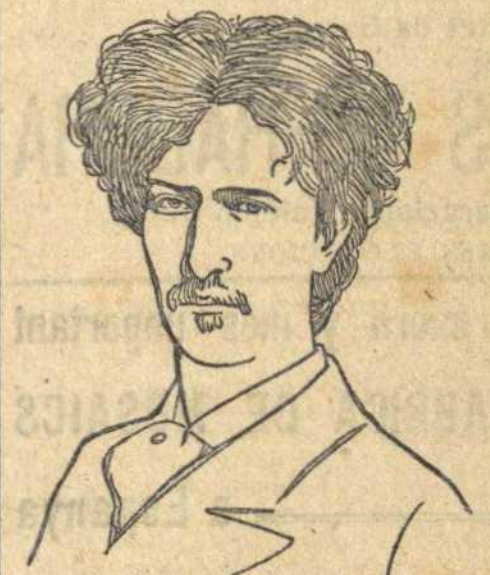
Va sentir-se en tot el litoral fins Arica, aont hi va haver també perturbacions marines.

Stoessel y Linievitch

Petersburg.-La vista del procés contra el general Stoessel tindrà lloc tot seguit.

També el general Linievitch haurà de respondre a les acusacions que se li fan per la seva conducta davant la disciplina militar, que després de la guerra va arribar a Karbin a extrems inaudits. El alegarà que si no va castigar la rebelió de l'exèrcit fou perquè va rebre despatxos xifrats anunciants el triomf de la revolució y la caiguda del Tsar. Els telegrames eren falsos.

Teatres y Concerts

Primer concert den Paderewski al Principal. (1)

Molt temps s'havia fet esperar en Paderewski y el públic barceloní tenia verdadera ansia d'escoltarlo; bona prova el plé que hi havia al Principal ont se celebrà el primer dels dos únics concerts que ha anunciat.

Hem anat al Principal ansiosos tant per l'interpte com pel programa. Bach, Liszt, Beethoven, Schumann y Chopin, són ben temptadors. Paderewski, de fama universal, era més atraent encara.

Y hem sortit del concert ansiosos de sentir un altra vegada, tant per poder emulir del insigne pianista una opinió, si no més sincera, més veritable, com per penetrar més de la seva personalitat que es transparenta perfectament en la interpretació dels grans mestres.

Després d'haver tocat ab verader entusiasme el *Carnaval* de Schumann, donà al públic una audició de la *Romanza* (La Cassa) de Mendelssohn. Oida una sonata de Beethoven, en quina interpretació el concertista ens semblà que potser hi posava massa de la seva pròpia y això no signa tildat de censura—teníam verda—Chopin, compatriata de Paderewski, el delicat, somnolent y el incommensurable romàntic, Chopin, el poeta més intens y que més ha aprofundit en els sentiments, ens va parlar.

En Paderewski l'interpreta maravellosament; l'ànima polonesa es condensa en la voluntat del interprete y en el sentiment.

(1) Composat ja y retirat de l'edició d'ahir per excés d'original.

ment del autor; y Chopin, el dels Nocturns, el de les Valses, y el de les Balades, ens acaricià l'ànima dolçament: el concertista's vegé obligat, a causa dels aplaudiments que li tributava el públic, a repetir un *Etudi* de Chopin, en el que en Paderewski fou gala d'una extraordinària execució en la que les frases musicals eren dites clarament, immensament; tocà també una Valse fora de programa que fou objecte de molts aplaudiments.

El Concertista ens donà a conèixer un *Nocturn* seu d'una melangia profunda, de molts senzills y de composició armoniosa. Fora programa, també ens obsequià ab el seu *Minuet setil antic*, y ab una *Romança*, de Schumann, després d'haver interpretat la 6.ª Rapsodia, de Liszt, tant hermosa, tant afectista y tant adequada per a l'artista com en Paderewski, qui posseïx una força y una mecànica admirables al interpretar la música.

En Paderewski, té un art molt personal, personalíssim; potser massa personal, puig algunes vegades sense deixar de lloar el treball del concertista, qui en aquest sentit es un verader modern, un verader innovador, ens ha semblat sentir eclipsada, casi per complet, la personalitat del autor, y veure, poderosa y esplendent, la sola personalitat del concertista.

Esperem el segon concert, per solidar i rectificar aquest lleuger concepte emittit en la precipitació a que ns té obligats la premsa diària.

J. DELS D.

Principal.-Riteta, comedia d'en Emili Roger.

Ahir a la tarda se verificà la estrena d'aquesta comedia. És un pur passatemps que distreuria a la habitud y dia dia concurrència de les audicions Graner. Pel assumpte y certs detalls té ressabís de la vida francesa: no seria estrany que fos inspirat l'argument en algun *vaudeville*.

Té la simplicitat bonica de no interenirhi mes que tres personatges: una dispensera espanyola (senyora Bozzo), una noia sola, la Riteta (senyoreta Baró), y en Tomás Foxà, un empleat del Gas (senyor Gimenez).

La trama es cedir cambra a dos persones—a la noia que la ocupa y a un home que descança de dia per tenir ocupació nocturna.—L'antipatia que senten sense conèixer, se converteix en afecte quan, després d'algunes escenes còmiques, s'enrahona y resulta que la noia té un nen, un orfe, fill de una seva amiga molt desgraciada y morta en fama d'adúltera, que no es altra, que una innocentíssima joia moral que s'havia casat ab el company de despesa. Com en totes les comedies acaba ab casament, no perdentes del tot la boya francesa que envoltava a cada personatge dels que ocupen la *chambre meublée*, convertida aquí en vulgar casa de despeses, ab quartos numerat y ab fogonet en cada estancia.

Per haverhi de totosta hi ha algun xiste groixit com aquell de «Senyoreta d'agrada la botifarra». Potser en altre representació será convertit lo pecaminós en un modest tall de bacalla. Veurem.

Ademés de les comèdies gracioses al aplaudiren, de bona fe, en les butaques, rient els concurrents en alguna ocasió. La interpretació resulta ajustada atés el caracter bastant brusc de Gimenez, el pessigolleix de riure de la senyoreta Baró y cert deix de marmanyera de la senyora Bozzo.

Hem vist millors y pitjors comedietes; pot ben anar Riteta pels que concorren al Principal.

B.

Teatre Romea.-Duetto, diàlec de Manuel Folch Torres.

Jo no podria ponderar la gracia y suplidat d'aquest hermos juguat escènic, sostingut, en un sol diàlec, sense fer dogi de la gran observació y de la finíssima psicologia que entraanya.

Dos cosins, que s'han vist y tractat tota la vida, s'han dut sempre la contradicció en tot, sempre s'han barallat com gat y gos; però, en el fons, tota aquesta desavinensa, aquesta hostilitat sistemàtica no era res més que amor. Y ha sigut ella, la dona, la que ho ha tingut que revelar quan ell li ha dit que's casava ab un altre. El juguat acaba felissim, desdient el cost de la proposició feta y jurant an ella l'amor més sincer.

La Jarque—ahir era'l dia del seu benefici—ho representà molt bé, fent l'esquerpa y la mimosa ab una naturalitat gran.

En Barbosa es porta també discretament. En Folch fou cridat a les taules. El seu diàlec es deliciós.

A. M.

DARRERA HORA

(De 1 a 3 matinala)

INFORMACIÓ DE MADRID

Els alcoollers al Palau

Ha sigut presentada a la majoria del Palau, la sollicitud dels alcoollers peral audiència ab el rei a fi de entregarli la exposició a ell dirigida.

La visita tindrà lloc el divendres y acompanyarà a la Junta del Sindicat un delegat de cada provincia.

Concurs hípic

Aquest matí s'ha corregut a l'Hipòdrom la última prova per la classificació dels cavalls que pendrán part en la carrera de resistencia de 130 kilòmetres.

Com sigui que n'han mort dos, els dos restants anomenats *Enuelto* y *Castro*, han corregut en aquesta carrera, guanyant el darrer.

El primer premi consisteix en una aca y el segon en 750 pessetes.

Pels premis s'ha discutit més d'una hora.

Demà a dos quarts de quatre de la tarda se celebrará'l sisé concurs, prenenthi part els genets de levita vermella, essent disputat el premi jls senyoretas.

Baixa

Hi ha hagut una sensible baixa en els canvis, principalment en Norts y Alicante.

Els baixistes s'apresuren a vendre abandonant el mercat.

De les illes Canaries

Las Palmas.-Segueix la repatriació d'alemanys que operen a l'Àfrica occidental.

Avui ha arribat un transport conduint soldats malalts y ferits.

El cable de Lanzarote ha començat el servei.

Els bascongats

Bilbao.-Avui se reunirà la «Lliga Biscaína de productors», per tractar de la qüestió aranzelaria.

Se proposa celebrar un mitin a Madrid.

Han arribat les comissions que van anar a Madrid a gestionar la prorroga del concert econòmic.

Venen satisfets del resultat obtingut, però contrariats de que havent-se convocat de R. O. per tractar de la revisió de les tarifes del concert, no s'hagi acordat aquesta qüestió.

INFORMACIÓ DE PARIS

Les vagues a Fransa

Les vagues segueixen estacionaries. Sols es remarcable'l fet d'haver-se posat d'acord alguns patrons ab els seus treballadors. Altres obrers han tornat a la feina.

De Russia

Petersburg.-S'ha celebrat la cerimònia de inauguració del Palau de la Duma en presència dels membres del Concili y dels diputats.

La situació a les provincies bàltiques s'agrauava gradualment.

White embaixador

Un telegrama d'origen anglés diu que'n White ha sigut nomenat embaixador a Roma.

Elecció presidencial

Habana.-El Congrés ha reelegit a Estrada Palma President de la República.

Méndez Capote ha sigut elegit vis-president.

Bombes qu'esclaten

Paris.-Aquesta tarda ha esclatat una bomba en un sisé pis del carrer Plantes, ferint en la mà al estendant.

Al pujar la policia ha trovat dues bombes més, que han sigut portades al laboratori. Hi ha altres dos subjectes ferits, els quals han quedat detinguts.

Els terratrèmols

Londres.-A Arica (Chile) els terratrèmols han ensorrat varis edificis. Hi ha nombroses víctimes.

Cambi de ministre

Viena.-En els centres polítics se considera indiscutible la retirada de Goluchensky.

S'assegura que'l succeirà en la Cancilleria el baró d'Arental, al present embaixador d'Àustria a Petersburg.

B.

Les eleccions a Fransa

La victòria dels radicals

Els ministerials estant molt satisfets, creient que la victòria del bloc supera a ses esperances.

Tots els periodics de Paris recullen un fet molt curiós:

Tots els militars que ab motiu dels inventaris de les iglésies havien dimittit y presentaren sa candidatura peral diputats, han sigut derrotats.

Els que's retiren

Alguns nacionalistes que han quedat en *ballotage*, desisteixen de lluitar en les segones votacions.

El radical Fabiani desisteix de presentarse novament, cedint el terreny al socialista Wilm, advocat que fou de Malato en la causa de les bombes tirades al rei d'Espanya.

Sessió de l'Ajuntament

La sessió d'ahir començà a les cinc y minuts, vengent bastants regidors en el nou saló del Consistori. Presidí en Giner de los Rios.

Es llegí l'acta de la sessió anterior, planyent-se el senyor Ventura, al acabar la lectura, de que no constés com a sobre la taula, un parer de Governació, que hi quedà. Aclarat el dubte es passà al despaig oficial, donant-se compte d'una comunicació explicant

59⁵⁰ F. C. N. d'Espanya. 59⁵⁰ 59⁷⁰ 59⁹⁰ 59³⁰
91²⁰ * Madrid, Saragossa y Alacant. 92⁵⁰ 91⁷⁵ 91⁸⁰ 91⁹⁰

Tipografia de Domenech, Consell de Cent, 324

Fábrica de Pianos

AURORA, N.º 11.—BARCELONA

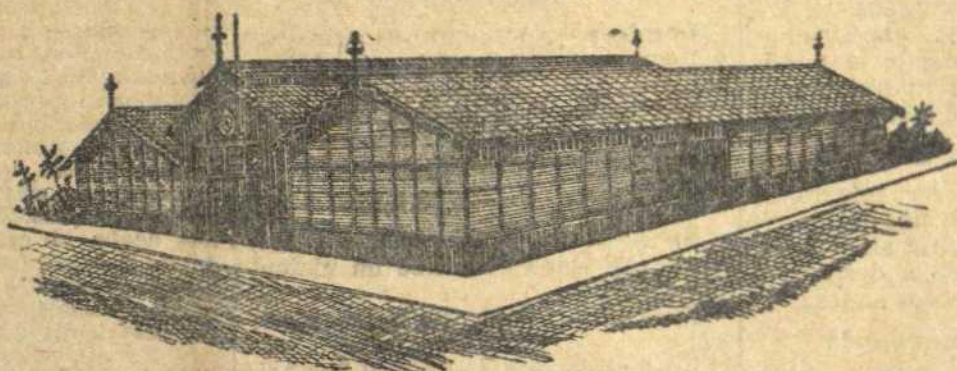
Pianos **AMERICAN SYTE** a cordas verti-
cals y creunades. — 5 models drets y 2 d'
cua. Exportació a tots als països.

DIRECCIÓ TELEGRÁFICA: *Charpratic*

de composició moderna a base de **cacodilat de ferro, hipofosfit de manganesa, citrat de cafeïna i alenolol**, **de la nou vòmica**, **enra la neurastenía, anemia y clorosi**. Indicat en la debilitat general, ja sia per excessos, ja per convalescencia; preu, 3'50 pessetes. Se ven a les principals farmacies. Dipòsit: **Farmacia Salas**. Ausies March, 31, **Barcelona**. Pot de mostra gratis.

Vda. de P. Estela
 ANTIGA CASA **Bernareggi**
Despaig: Corti, 607, Barcelona
Fàbrica: Santa Agna, 6, Gracia
 Diferents models, rectes y de cua en tots
 estils.—Grans premis y medalles d'or en
 les Exposicions universals de París,
 Viena, Barcelona, etc., etc.
Camara interior y d'exportació
Catàlegs gratis
Proveedor de la Real Casa
de Su Magestad el Rey de España y de Su Magestad el Rey de Portugal

NO CONFONDREL AB EL CARTRO PINTAT DE QUITRA

F. G. MARIÑO-Rec Condal, 5-Prop de l'Arc de Triomf

Afrosidís Tintura mare homeopàtica del Dr. Sydney, pera la curació segura de la hipotensió, agotament de forces, neurastenía y la melancolía. Demàniñse prospectes que's regalen en la **Farmacia la Cruz**.

Herpètics y escrofúlosos Prenen el gran lavatge de la sane del Abat Bertin, de Sithien

Ulcères especialment en les canes, úlcers herpètics cutànies, de totes classes, se curan ab la tan anomenada Pomada del abat Bertin, de Sithien.

Agastes Aquestes especialitats s'exponden en totes les farmacies. **Dipòsit: farmacia de la Cruz**, Escudellers, 75, devant de La Corbaterina.

Representació. --- Maquinaria
automàtica a mà i a força motriu
per a la fabricació i confecció de
tots els

Articles de punt

CARRER DE GIRONA, 120 - BARCELONA

Exposició permanent de màquines

Catalecs, Presupostos y Mostres
se remeten de franc.

Extensa varietat de robes para trajes a mida para homes y nens

Trajes para nens.	Desde 2 ⁵⁰ pessetes.
It. it. homes.	It. 1 ⁵ it.

Trajes especiales per la primera Comunió

INSTITUT. PERFECCIÓ. ECONOMIA
MAESTRE-TALLADOR: SASTRE DE PRIMER ORDRE
9, RONDA DE SANT PAU, 9 - (PROP DEL PARALEL) - BARCELONA

Negociació de tota mena de valors y cupons
Queda oberta la negociació del cupó Amortisable 5 per 100, venciment 15 de Maig pròxim.

MOSAICS HIDRÁULICS, PEDRA, GRANET ARTIFICIAL Y CANONADES DE CIMENT
A BARCELONA
CIMENT PORTLAND Y CALS HIDRÁULICA
Valcarca (Costes de Garraf)

H. E. BUTSEMS Y FRADERA

Despaig, Pelayo, 22 - Barcelona - Teléfono 531
PREMIATS EN VARIES EXPOSICIONS

**MOSAICOS
HIDRAULICOS
OP SOLA SOLA y C**

Primera y més important
FABRICA DE MOSAICS
a Espanya
Catalac ab més de 300 gravats

Despaig:

5, PLASSA UNIVERSITAT, 5
— Barcelona

Gran Balneari de la Societat Anònima

Viehy Catalá

Simat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona).
Distància desde Barcelona: en tren lleuger, 2 hores, 30 minuts; en tren correu, 3 hores.

Inauguració de la temporada: dia 1.er de Maig

Establiment de primer orde. Aigües minero-medicinals, termals, de temperatura 60°, alcalines, bicarbonatades. Aigües No tenen rival per al reumatisme la diabetes y afeccions del estómac, fetge y vesícula.

Aquestes aigües de universal renom, es venen sol embotellades. a les ampolles dues tot els distintius ab el nom de la **Societat Anònima Vi de Santa Catalina**. Crèidex sorprendent tantíssim com idèntiques a les nostres aigües, altres d'aquí que no's creixen fora d'aquest mercat ab noms de **fontes imaginaries**, que solen solament marques de fabrica y no de fons d'origen.

Es venen a tot arreu.—Administració: Rambla de les Flors, 18, entressol.

MARIÁN LORES

Successor de **MARIMÓN Y LORÉS**

Antiga Casa Garreta, Roger de Flor, núm. 85

Teléfono 1290 — BARCELONA — Teléfono 1290

RUTLLANES DE PAPER PERA FILADURES

ÚLTIMA PERFECCIÓ

Se'n fabriquen de totes classes pera seda, cotó y llana.

Especialitat en canettes y rutllanes indecolables y emberrissats pera màquines
continues y selfactives AB PATENT D'INVENCIÓ

LA PERMANENT

Cortinatges confeccionats a 4 duros, de dos metres ample per 3'10 alt, ab dos panyos, cenefa, sarrell y abrossaderes.

3 duros 3 duros y mig
7 - PLASSA DE LA UNIVERSITAT - 7

MEDICAMENTS PRIVILEGIATS

MALALTS DE L'ESTOMAC. Preneu les **Fílderes estomacals de la Cruz**, y recobraren la salut.

TOS, flegma, brônquitis, catarrs, ronquera, opressió al pit. Se curan radicalment ab les **Fílderes**.

PARQUES PECTORALS DE GARFIA.

BLENNORRAGIA (Pruritus) y demás fluxos de les vies urinàries, se curen radicalment y sense cap molestia ab les **Antiblennorragies** Garfies.

De venda en la **Farmacia de la Cruz**, Escudellers, 4 y Gomatos Sobradell, 2. Devant per davant de "La Corbaterina", Barcelona. Es principalment a farmacies i drogueries.

DINER

SENSE INTERES ADELANTAT, se deixa sobre robes, joles, mobles, genres y altres objectes. Casa autorizada pel Govern y garantida ab el dipòsit corresponent. - Hi ha despaig particular.

Mercaders. 10. pral. pròxim Plassa del Angel.